

Layangé Yakobus

Pakaryan sing dibutuhake ing serat Yakobus sing ujar manawa dheweke duwe iman (kapercayan) yaiku karya sing pungkasane ketekunan (Yak 1: 4), yaiku tetep percaya marang angger-anggering Toret sing sampurna, ukum kebebasan (Yak 1: 25).

Layangé Yakobus

Pambuka

Yakobus sing Adil, bisa uga salah sawijining seduluré Yésus (Mt 13:55; Markus 6: 3), yaiku penulis surat iki.

Sedulur Yakobus nembe diowahi sawise dibangkitake Kristus (Yohanes 7: 3-5; Kis 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19), dadi salah sawijining pimpinan greja ing Yerusalem, lan diangkat dadi salah sawijine pilar greja (Gal. 2: 9).

Layang Yakobus tanggal udakara 45 Masehi. C., sadurunge dewan pertama ing Yerusalem, kedadeyan udakara 50 d. C., sing nggawe surat Perjanjian Anyar sing paling tuwa. Miturut sejarawan Flávio Josefo, Tiago dipateni udakara taun 62 d. C.

Wong sing nulis surat kasebut yaiku wong-wong Yahudi sing nyebar dadi agama Kristen (Yak 1: 1), mula nada lan basa sing khas kanggo wong-wong Yahudi.

Nalika nulis surat iki, Yakobus mbantah piwulang Yahudi supaya percaya marang Gusti Allah sing siji, kanthi piwulang Injil, yaiku iman marang Gusti Yesus Kristus, amarga ora ana gunane manawa dheweke percaya marang Gusti Allah, nanging manawa dheweke ora nuruti dhawuhe Allah, Gusti Allah, yaiku percaya marang Kristus.

Pendekatan Yakobus ngelingake apa sing diwulangake Yesus: “Aja nganti atimu ganggu; kowé precaya marang Gusti Allah, kowé uga precaya marang Aku ”(Yokanan 14: 1), nuduhaké relevané topik sing ditujokake ing babagan target audiens: wong-wong Yahudi mlebu agama Kristen.

Nanging, salah paham babagan surat Yakobus nyebar ing saindenging agama Kristen, yen dheweke mbela keslametan kanthi tumindak, nentang rasul kanggo bangsa-bangsa liya, sing mbela keslametan kanthi iman.

Kesalahpahaman babagan pendekatan James nggawe Martin Luther ora seneng karo surat iki, sing diarani “surat sedotan”. Dheweke gagal ngerti manawa piwulang Yakobus ora beda karo sing diwulangake dening rasul Paulus.

Ringkesan Episet Yakobus

Layangé Yakobus diwiwiti kanthi panjurung supaya tetep setya marang iman, amarga kanthi terus-terusan, karya iman bakal rampung (Yk 1: 3-4). Sapa wae sing ngalami pacoban tanpa sirna, dheweke bakal diberkahi, amarga bakal nampa mahkota urip saka Gusti Allah, sing bakal diwenehake kanggo wong-wong sing manut (tresna marang dheweke) (Yak 1:12).

Yakobus nggunakake istilah ‘iman’ ing arti ‘percaya’, ‘percaya’, ‘percaya’, beda karo rasul Paulus, sing nggunakake tembung kasebut ing pangertene ‘percaya’ lan ing pangertene ‘bebener’, lan iki teges sing terakhir luwih digunakake tinimbang iku.

Banjur, Yakobus nyedhiyakake inti Injil, yaiku lair anyar liwat tembung sing bener (Yak 1:18). Sawise negesake manawa kudu nampa pangandikan Injil minangka abdi sing manut, yaiku kekuwatan saka Gusti Allah kanggo karahayon (Yakobus 2: 21), Yakobus negesake para mitra bicara kanggo ngrampungake apa

sing wis ditemtokake ing Injil, ora lali karo piwulang Kristus (Yakobus 2: 21).

Yakub ngelingake manawa sapa wae sing nggatekake sejatine Injil lan tetep mantep, dudu dadi pamireng sing lali, nindakake tugas sing ditemtokake dening Gusti Allah: percaya marang Kristus (Yakobus 2:25).

Amarga pakaryan sing diwajibake Gusti Allah, Yakobus nduduhake manawa religius tanpa ngindhari apa sing dienggo saka ati, yaiku ngapusi awake dhewe, lan agama wong kasebut kabukten muspra (Yakobus 2: 26-27).

Yakobus ngarani sedulur liyane sing diajak ngobrol, banjur dheweke ngarani supaya ora ngajeni wong liya, amarga dheweke ngaku percaya karo Kristus (Yak 2: 1). Yen ana wong sing ujar manawa dheweke pitados karo Gusti Yesus, dheweke kudu melu kapercayan kasebut: ora ngajeni wong amarga asal, basa, suku, bangsa, lsp. (Yak 2:12)

Pendekatan Tiago bakal diganti maneh kanthi cara sing serius: – ‘Sedulurku’, takon apa mupangat kanggo ujar yen dheweke duwe iman, yen ora duwe karya. Apa bisa dipercaya tanpa nyimpen karya?

Tembung kerja ing konteks kudu dingerteni miturut panemune manungsa jaman kuna, yaiku asil saka manut karo prentah. Kanggo pria ing wektu kasebut, prentah master lan manut karo abdi ngasilake asil.

Pendekatan kasebut ganti saka wong menyang karahayon. Kaping pisanan; Sapa sing percaya marang Kristus ora bisa ngajeni. Kapindho: Sapa wae sing ujar yen yakin yen Gusti Allah iku siji, yen ora nindakake pagawean sing diwajibake karo Gusti Allah, dheweke ora bakal slamet.

Masalah kasebut dudu babagan wong sing ngaku yakin karo Kristus, nanging wong sing ngaku duwe iman, yaiku iman marang Gusti Allah sing siji. Sapa sing pretyaya marang Kristus bakal

slamet, merga kuwi gawéan sing diparingi Gusti Allah. Sampeyan ora bisa nylametake wong sing ngaku yakin marang Gusti Allah, nanging sing ora percaya marang Kristus, amarga dheweke dudu gaweyan kasebut.

Pakaryan sing dibutuhake saka wong-wong sing ujar yen duwe iman (kapercayan) yaiku karya sing pungkasane ketekunan (Yak 1: 4), yaiku tetep percaya marang angger-anggering Toret sing sampurna, ukum kebebasan (Yak 1:25).

Amarga wong Kristen sing wis dadi umat Kristen ngerti manawa gaweyan sing diwajibake Gusti Allah yaiku percaya marang Sang Kristus, kanthi ujar manawa ora cukup kanggo ujar manawa dheweke duwe iman, James negesake manawa ora prelu percaya karo Gusti Allah lan ora percaya marang Kristus.

Pendekatan ing bab 3 ganti maneh nalika dikandhani: sedulurku (Yak 3: 1). Pandhuan kasebut ditujokake kanggo wong-wong sing pengin dadi master, nanging, kanggo latihan menteri iki penting supaya 'sampurna'. Kanggo dadi 'sampurna' ing konteks kasebut, aja kesandhung tembung sing bener (Yak 3: 2), mula bakal bisa nuntun awak (para siswa).

Sawise conto apa sing bisa dipromosekake tembung kasebut, banjur diganti maneh, kanggo ngrampungake mokal karo pesen sing beda saka wong sing padha, mbedakake pengetahuan babagan Gusti Allah karo kawicaksanan lan tradhisi manungsa (Yak 3:10 -12).

Pungkasane, pandhuane yaiku supaya wong-wong Kristen sing diowahi saka antarane wong-wong Yahudi ora kena guneman salah siji liyane (Yakobus 4:11), lan miturut tokoh (sugih), nyebutake wong-wong Yahudi sing mateni Kristus.

Surat iki ditutup kanthi nyebutake tema wiwitan: ketekunan (Yak 5:11), nyengkuyung para penganut supaya sabar nalika nandhang sangsara.

Kesalahan utama interpretasi

1. Ngerti manawa Tiago prihatin karo masalah kayata kaadilan sosial, distribusi penghasilan, tumindak amal, lsp;
2. Kanggo nganggep teguran parah marang 'wong sugih' sing nglumpukake barang minangka teguran kanggo wong-wong sing duwe bandha materi, kudu ora nggatekake manawa tembung 'sugih' minangka tokoh sing ditrapake kanggo wong-wong Yahudi;
3. Ngerti manawa surat Yakobus iku antagonis karo piwulang rasul Paulus, sing nylametake kaslametan kanthi precaya marang Kristus Yesus. Nyatane, Yakobus nuduhake manawa percaya marang Gusti Allah iku dudu apa sing diwajibake Gusti Allah kanggo karahayon, nanging luwih becik percaya manawa Yesus iku Sang Kristus, gaweyan iman;
4. Ngerti manawa tumindak sing apik dibutuhake kanggo ngotentikasi wong sing duwe iman sejatine. Sapa sing percaya marang Kristus, miturut Kitab Suci, duwe iman sejatine, amarga iku gaweyan sing diparingake dening Gusti Allah;
5. Bingung karya sing apik karo woh sing diidentifikasi wit.